

ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

27. října 2005*

Ve věci T-305/04,

Eden SARM, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená M. Antoine-Lalancem,
advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 24. května 2004 (věc R 591/2003-1) týkajícímu se zápisu čichového označení Vůně zralé jahody jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 26. července 2004,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 25. října 2004,

po jednání konaném dne 21. dubna 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 26. března 1999 Laboratoires France Parfum SA (dále jen „LFP“) podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je čichové označení, které není vnímatelné vizuálně, popsané slovy „vůně zralé jahody“ a doplněné následujícím barevným vyobrazením:

- 3 Výrobky, pro které byl zápis ochranné známky požadován, spadají do tříd 3, 16, 18 a 25 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

- třída 3: „Bělicí přípravky a další prací přípravky; přípravky na čištění, leštění, odmašťování a broušení, mýdla, mýdla odstraňující zápach, výrobky parfumerie, toaletní vody, parfémované vody, esenciální oleje, toaletní oleje, mandlové oleje a mandlová mléka pro kosmetické použití, toaletní mléka, toaletní tinktury, toaletní výrobky proti pocení, kosmetika, rtěnky, vata pro kosmetické použití, pudr na líčení, kosmetické přípravky pro péči o pleť, kosmetické přípravky do koupele, vatové tyčinky pro kosmetické použití, kosmetické krémy, tužky pro kosmetické použití, odličovací výrobky, líčidla, papírové šablony k líčení očí, laky na nehty pro kosmetické použití, pomády pro kosmetické použití, kosmetické přípravky na opalování pleti, šampóny, vlasová tonika, kosmetické

tinktury, výrobky na holení, vody po holení, zubní pasty, výrobky pro ústní péči k nelékařskému použití, toaletní pudr, depilační výrobky, vlasová tonika, krémové masky na vlasy, olejové masky na vlasy, výrobky parfumerie, pemzy na zjemnění, pemzy na čištění, pemzy“;

- třída 16: „Papírnické výrobky, pera, tužky, držátka na tužky, gummy, archy (papírnické výrobky), sešity, sací papír, blok (papírnické výrobky); tiskárenské výrobky, knihy, časopisy, noviny, periodika, učební a vyučovací pomůcky (s výjimkou přístrojů), hrací karty“;

- třída 18: „Kožená galanterie nebo galanterie z imitace kůže (s výjimkou pouzder přizpůsobených zboží, které mají obsahovat, rukavic a pásků), taštičky, klíčenky, peněženky, kabelky, cestovní tašky, školní tašky, postroje, kufry a zavazadla, brašny pro jednostopá vozidla, pokrývky z kožešin; deštníky, hole; oděvy, zejména kalhoty, košile a živůtky, sukně a šaty, prádlo, bundy a svrchní kabáty; obuv, kloboučnické zboží a veškeré oděvy pro sportovní užití, kožené oděvy“;

- třída 25: „Oděvy (oblečení), prádlo (oblečení), kalhotky, podvlékačky, slipy, trička, kombiné (oblečení a prádlo), osobní prádlo, obleky, kravaty, košile, živůtky, šály, sukně, spodničky, podprsenky, kabáty, kalhoty, koupací pláště, bundy, plavky, oděvy koupací, šaty dámské, župany, ponožky, kamaše; obuv, holínky vysoké, sandály, sportovní obuv; pokrývky hlavy, čepice, čapky“.

- 4 Rozhodnutím ze dne 7. srpna 2003 průzkumový referent zamítl přihlášku na základě článku 38 nařízení č. 40/94 z důvodu, že jednak přihlašované čichové označení není schopné grafického ztvárnění, a v důsledku toho se na něj vztahuje čl. 7 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, a jednak postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení ve vztahu k některým požadovaným výrobkům.
- 5 Dne 6. října 2003 podala LFP na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 k OHIM odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta.
- 6 Rozhodnutím ze dne 24. května 2004 (dále jen „napadené rozhodnutí“), první odvolací senát OHIM zamítl odvolání z důvodu, že přihlašovaná ochranná známka není schopná grafického ztvárnění ve smyslu článku 4 nařízení č. 40/94, a v důsledku toho se na ni vztahuje čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94.
- 7 Úkonem ze dne 21. prosince 2000 došlo k převodu LFP na žalobkyni. Dne 9. července 2004 byl tento převod sdělen OHIM, který dne 20. července 2004 doručil zápis o převodu přihlášky dotčené ochranné známky Společenství ve prospěch žalobkyně.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

9 OHIM navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

10 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94.

Argumenty účastníků řízení

11 Žalobkyně připomíná, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 12. prosince 2002, Sieckmann (C-273/00, Recueil, s. I-11737), rozhodl, že označení, která nejsou sama o sobě schopná být vizuálně vnímána, jako zvuky nebo vůně, mohou tvořit ochrannou známku za podmínky, že mohou být předmětem grafického ztvárnění. Žalobkyně zdůrazňuje, že v tomto rozsudku Soudní dvůr usoudil, že grafické ztvárnění vůně lze provést prostřednictvím vyobrazení, čar nebo znaků a musí být „jasné, přesné, úplné samo o sobě, snadno přístupné, srozumitelné, trvalé

a objektivní“ (bod 55 rozsudku). Připomíná, že pokud jde konkrétně o čichová označení, Soudní dvůr rozhodl, že „požadavky grafického ztvárnění nesplňuje chemický vzorec, písemný slovní popis, předložení vzorku vůně nebo kombinace těchto prvků“ (bod 73 rozsudku).

- 12 Žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že tuto judikaturu použil na případ v projednávané věci, aniž by zohlednil vlastnosti dotčené přihlášky.
- 13 Zaprvé uplatňuje, že narozdíl od přihlášky, o kterou se jednalo ve výše uvedeném rozsudku Sieckmann, tato přihláška k zápisu neobsahuje ani vzorek, ani chemický vzorec. Má za to, že odvolací senát měl přezkoumat, zda grafické ztvárnění obsažené v přihlášce k zápisu tvořené slovním popisem a barevným ztvárněním zralé jahody splňuje podmínku stanovenou v článku 4 nařízení č. 40/94.
- 14 Zadruhé má žalobkyně za to, že odvolací senát nesprávně analyzoval grafické prvky tvořící přihlášku k zápisu.
- 15 Nejprve pokud jde o slovní ztvárnění, žalobkyně uplatňuje v odpověď na argument, podle kterého může být popis ochranné známky poskytnutý v přihlášce k zápisu vykládán subjektivně, že tato poznámka postrádá relevanci, jelikož každé označení může být každým jednotlivcem vnímáno různým způsobem. Má za to, že označení musí být pouze schopno odlišit výrobky, které označuje, a že k tomu, aby ochranná známka plnila svou funkci, stačí, aby byla jako taková vnímána lidskou bytostí.

U každého označení si spotřebitel v závislosti na své kultuře a svých smyslových zkušenostech utvoří intelektuální asociaci mezi tvarem, který vnímá, a dotčeným označením.

- 16 Odkazujíc na výše uvedený rozsudek Sieckmann, žalobkyně uplatňuje, že stačí, aby grafické ztvárnění bylo „nejednoznačné“, a že není namístě zkoumat, zda toto ztvárnění bude spotřebitelem vnímáno více či méně subjektivně. Má v tomto smyslu za to, že kritérium týkající se objektivity označení neexistuje pro ostatní druhy označení, a že tedy nemůže být vyžadováno ani pro čichová označení.
- 17 Pokud jde o tvrzení odvolacího senátu, podle kterého existuje rozdíl mezi popisem a vůní, protože existuje velký počet odrůd jahod, které mohou být rozlišeny podle své vůně, žalobkyně uvádí, že toto tvrzení je nesprávné. Uplatňuje, že předložené důkazy prokazují, že vůně jahod zůstává u všech odrůd stejná, liší se pouze chuť v závislosti na odrůdě. Z toho vyvozuje, že vůně zralé jahody je stálá a trvalá.
- 18 Žalobkyně doplňuje, že předložená vůně je rovněž specifická, protože se nejedná o jakoukoliv vůni jahod, ale o vůni zralé jahody. Krom toho je tato vůně spotřebiteli, který si ji zapamatoval od dětství, dobře známá.
- 19 Dále pokud jde o obrazové ztvárnění, žalobkyně uplatňuje, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí nevysvětluje, proč kombinace slovního popisu a vyobrazení není dostatečně přesná a jasná. Tvrdí, že vyobrazení zralé jahody nemůže být vnímáno izolovaně ani veřejností, ani příslušnými orgány, ale že je

v přihlášce k zápisu spojeno s dalšími údaji, a sice s popisem „vůně zralé jahody“ a „čichová ochranná známka“. Ochranná známka, tak jak je požadován její zápis, tedy tvoří celek, který orgány a veřejnost vnímají jako takový.

20 Konečně pokud jde o kombinaci dvou grafických prvků, popisu a vyobrazení, žalobkyně zpochybňuje tvrzení odvolacího senátu, podle kterého „pokud slovní popis vůně zralé jahody nebo pouhá reprodukce vyobrazení jahody nejsou schopné samy o sobě splnit požadavky grafického ztvárnění, jejich kombinace není takové povahy, aby takové požadavky splnila, zejména požadavky jasnosti a přesnosti“. Žalobkyně má za to, že odvolací senát se omezil na převzetí formulace výše uvedeného rozsudku Sieckmann, zatímco prvky použité pro prezentaci dotčené ochranné známky se liší od prvků ochranné známky dotčené v tomto rozsudku. Vytýká odvolacímu senátu, že v napadeném rozhodnutí zkoumal slovní popis a vyobrazení odděleně, namísto aby zkoumal celkové ztvárnění ochranné známky.

21 Žalobkyně má tedy za to, že grafické ztvárnění ochranné známky splňuje nároky vyžadované judikaturou. Uplatňuje, že slovní popis je jasný, přesný, snadno přístupný, srozumitelný, trvalý a objektivní a že vyobrazení umožňuje, aby označení bylo úplné samo o sobě. Jelikož kombinace těchto dvou prvků odpovídá požadavkům grafického ztvárnění stanoveným v článku 4 nařízení č. 40/94, přihláška k zápisu musí být přijata.

22 OHIM podporuje tvrzení odvolacího senátu.

Závěry Soudu

- 23 Podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší označení, která nesplňují podmínky článku 4 uvedeného nařízení. Článek 4 stanoví, že „ochrannou známkou Společenství může být jakékoliv označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně vlastních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení, pokud jsou způsobilá rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků“.
- 24 Pokud jde konkrétně o zápis čichových ochranných známek, Soudní dvůr rozhodl ohledně článku 2 směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), který je totožného znění jako článek 4 nařízení č. 40/94, že „ochrannou známkou může tvořit označení, které není způsobilé být jako takové vnímáno vizuálně, za podmínky, že může být předmětem grafického ztvárnění, zejména prostřednictvím vyobrazení, čar nebo znaků a musí být jasné, přesné, úplné samo o sobě, snadno přístupné, srozumitelné, trvalé a objektivní“ (výše uvedený rozsudek Sieckmann).
- 25 Úvodem je třeba konstatovat, že navzdory skutečnosti, že čichová paměť je pravděpodobně nejspolehlivější pamětí, kterou lidská bytost disponuje, jak bylo tvrzeno na jednání, a že v důsledku toho hospodářské subjekty mají evidentní zájem na využití čichových označení k identifikaci svých výrobků, nic to nemění na tom, že grafické ztvárnění označení musí umožnit, aby toto označení mohlo být s přesností identifikováno za účelem zaručení řádného fungování systému zápisu ochranných známek (výše uvedený rozsudek Sieckmann, body 46 a 47; rozsudek ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, Recueil, s. I-3793, bod 28, a rozsudek ze dne 24. června 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, Recueil, s. I-6129, body 25 a 26). V důsledku toho podmínky pro připuštění platnosti grafického ztvárnění nemohou být upraveny ani zmírněny za účelem usnadnění zápisu označení, jejichž povaha činí grafické ztvárnění složitějším.

- 26 V projednávaném případě přihlašovaná čichová ochranná známka byla sestavena z kombinace obrazového prvku, vyobrazení reprodukováného v bodě 2 výše, a ze slovního popisu „vůně zralé jahody“. Odvolací senát usoudil, že toto ztvárnění netvoří platné grafické ztvárnění ve smyslu článku 4 nařízení č. 40/94, jak jej vykládá judikatura, a zamítl zápis ochranné známky z důvodu stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94.
- 27 Zprvce co se týká slovního prvku, odvolací senát usoudil, že jednak byl dotčený popis nasycen subjektivními faktory, a mohl tedy být vykládán subjektivním způsobem, a jednak že je těžké popsat dotčené označení dostatečně jasně, přesně a jednoznačně, protože jelikož se vůně jahod liší podle odrůd, existuje nezbytně rozdíl mezi popisem samým a skutečnou vůní. Odvolací senát z toho vyvodil, že popis nemůže tvořit grafické ztvárnění vůně, jejímž písemným vyjádřením údajně je.
- 28 Soud má v tomto ohledu za to, že jak vyplývá z výše uvedeného rozsudku Sieckmann, ačkoliv popis nemůže graficky ztvárnit čichová označení, která mohou být předmětem velkého počtu popisů, nicméně nelze vyloučit, že čichové označení může být případně předmětem popisu splňujícího všechny podmínky článku 4 nařízení č. 40/94, jak jej vykládá judikatura.
- 29 V projednávaném případě žalobkyně uplatňuje, že vůně zralé jahody se neliší podle odrůdy, a že v důsledku toho popis „vůně zralé jahody“ je jednoznačný, přesný a objektivní. Tento závěr zakládá na dvou studiích připojených k žalobě.

- 30 Pokud jde nejprve o studii provedenou Institutem pro ochranu vůní, je namístě konstatovat, že jelikož nebyla předložena odvolacímu senátu, nelze k ní přihlížet. Vzhledem k tomu, že žaloba před Soudem směřuje ke kontrole legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 63 nařízení č. 40/94, funkcí Soudu není přezkoumávat skutkové okolnosti ve světle důkazů předložených poprvé před Soudem [rozsudky Soudu ze dne 3. července 2003, *Alejandro v. OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Recueil, s. II-2251, bod 67, a ze dne 1. února 2005, *SPAG v. OHIM – Dann a Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Sb. rozh. s. II-287, bod 20].
- 31 Dále pokud jde o studii vypracovanou *Coopération européenne dans le domaine de la recherche scientifique et technique (COST)* (Evropská spolupráce v oblasti vědeckého a technického výzkumu), je namístě konstatovat, že tato studie nepotvrzuje tezi žalobkyně, podle které všechny odrůdy jahod mají stejnou vůni. Tabulky 4, 5 a 6 této studie uvádějí, že posuzovatelé z degustační hodnotící komise dokázali podle jejich vůně rozlišit odrůdy jahod u pěti z devíti sklizní zkoumaných ve studii (konkrétně sklizně z 9. července 1997, 3. a 10. června 1998, 15. července 1998 a 2. června 1999) a to s pravděpodobností chyby rovnající se nebo nižší než 5%, což podle vysvětlivek provázejících tyto tabulky znamená, že odrůdy jahod vykazují značné rozdíly ve vůních. Tento výklad je potvrzen skutečností, že pravděpodobnost chyby pro deskriptor „vůně jahody“ je pro určité sklizně totožná s pravděpodobností chyby pro jiné deskriptory, jako jsou „chuť (aroma) jahod“ nebo „sladká chuť“, které jsou ve studii považovány za velmi účinné pro rozlišení odrůd jahod.
- 32 Z uvedených tabulek zajisté vyplývá, že vůně jahod neumožnila podstatně rozlišit odrůdy jahod ze všech sklizní. Je však třeba poznamenat, že za účelem ověření opodstatněnosti argumentu žalobkyně, podle něhož je vůně zralé jahody jednotná a jednoznačná pro všechny odrůdy, není nezbytné, aby tyto odrůdy vykazovaly systematicky významné rozdíly ve vůních. K prokázání toho, že vůně jahody není jednotná, totiž stačí pouhé konstatování, že odrůdy mohly být rozlišeny podle své vůně u pěti z devíti sklizní zkoumaných ve studii.

- 33 Je tedy namístě konstatovat, že důkazy předložené odvolacímu senátu prokazují, že vůně jahod se liší podle odrůd. V důsledku toho, jelikož popis „vůně zralé jahody“ může odkazovat na několik odrůd, a tedy na několik různých vůní, není ani jednoznačný, ani přesný a neumožňuje vyloučit subjektivní prvek v procesu identifikace a vnímání přihlašovaného označení.
- 34 Krom toho v současnosti neexistuje obecně přijímaná mezinárodní klasifikace vůní, která by umožňovala podobně jako mezinárodní kodex barev nebo hudebních znaků, objektivně identifikovat a upřesnit čichové označení díky přidělení názvu nebo kódu, které by byly specifické a vlastní každé vůni.
- 35 Z předcházejícího vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení tím, že usoudil, že popis „vůně zralé jahody“ není objektivní, jasný a přesný.
- 36 Zadruhé pokud jde o obrazový prvek, odvolací senát tvrdil, že „takové ztvárnění [bylo] ještě méně přesné než slovní popis“ z důvodu, že jednak „příslušné orgány a veřejnost nemohly [...] určit, zda označení, předmět ochrany, je jako takové vyobrazením zralé jahody nebo její vůně“, a jednak že vyobrazení jahody „je intelektuálně nahrazeno jeho lingvistickým ekvivalentem ‚červená jahoda‘ [nebo] ‚zralá jahoda‘, což opětovně definuje vůni prostřednictvím slov, přičemž taková definice již byla posouzena jako příliš nepřesná“.
- 37 V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, že jak tvrdí žalobkyně, neexistuje žádný důvod usoudit, že orgány a veřejnost nebudou moci určit, zda chráněné označení je obrazovým označením sestávajícím z jahody, nebo čichovým označením, které má

údajně stejnou vůni jako zralá jahoda. Jelikož je totiž v přihlášce k zápisu uvedeno, že se jedná o čichovou ochrannou známku, nelze mít pochyb o povaze zapisovaného označení, stejně jako jsou orgány a veřejnost schopny určit, zda notový zápis představuje obrazové označení sestávající z čar a znaků, nebo melodii, jejímž je notový zápis přepisem.

38 Zadruhé Soud konstatuje, že skutečnost, že vyobrazení jahody může být intelektuálně nahrazeno výrazem „červená jahoda“, není relevantní. Každé obrazové ztvárnění ochranné známky, bez ohledu na její druh, může být totiž popsáno slovně a bude intelektuálně nahrazeno popisem pokaždé, když je tento popis snadnější k zapamatování než samo obrazové označení. Zejména notový zápis zvukového označení sestávajícího z velmi známé melodie bude pravděpodobně intelektuálně nahrazen názvem této melodie.

39 Ve výše uvedeném rozsudku Sieckmann (bod 69) Soudní dvůr rozhodl, že grafické ztvárnění čichové ochranné známky musí, aby bylo přijato, představovat vůni, jejíž zápis je požadován, a nikoliv výrobek, který ji vydává. Usoudil tak, že chemický vzorec látky vydávající dotčenou vůni nemůže být považován za platné grafické ztvárnění.

40 V důsledku toho Soud tedy může jen konstatovat, že vyobrazení jahody obsažené v přihlášce k zápisu tím, že představuje pouze ovoce, které vydává vůni, která je údajně totožná s dotčeným čichovým označením, a nikoliv přihlašovanou vůni, netvoří grafické ztvárnění čichového označení.

41 Krom toho toto vyobrazení čelí stejné kritice jako popis „vůně zralé jahody“. Jelikož bylo konstatováno, že jahody, přinejmenším některé z nich, mají různou vůni podle odrůdy, vyobrazení jahody, jejíž odrůda není specifikována, neumožňuje identifikovat přihlašované čichové označení s jasností a přesností.

42 V důsledku toho musejí být zjištění odvolacího senátu ohledně vyobrazení červené jahody rovněž přijata.

43 Zatřetí, pokud jde o kombinaci slovního popisu a vyobrazení, odvolací senát usoudil, že jelikož tyto dva prvky nejsou platnými grafickými ztvárněními, jejich kombinaci také nelze považovat za přípustné ztvárnění.

44 Žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že přezkoumal dva prvky ztvárnění odděleně namísto toho, aby je přezkoumal jako jediné ztvárnění, a uplatňuje, že vyobrazení doplňuje popis v tom smyslu, že odráží stav zralosti, ve kterém jahody vydávají dotčenou vůni, čímž činí grafické ztvárnění úplné samo o sobě.

45 V tomto ohledu Soud nejprve poznamenává, že z judikatury vyplývá, že kombinace prostředků ztvárnění, které nejsou samy o sobě schopné splnit požadavky na grafické ztvárnění, není takové povahy, aby uspokojila uvedené požadavky, a že je nezbytné, aby přinejmenším jeden z prvků ztvárnění splňoval všechny podmínky (výše uvedený rozsudek Sieckmann, bod 72, a výše uvedený rozsudek Libertel, bod 36). Jelikož dotčený slovní popis a vyobrazení zralé jahody reprodukované v bodě 2 výše byly posouzeny tak, že nesplňují podmínky kladené na grafické ztvárnění, je v důsledku toho namíste konstatovat, že jejich kombinace netvoří platné grafické ztvárnění.

46 Krom toho vyobrazení neposkytuje, narozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, ve vztahu k slovnímu popisu žádnou doplňující informaci. Údajně doplněná informace, a sice

stav zralosti, ve kterém jahoda vydává dotčenou vůni, je již totiž obsažena v daném popisu, neboť tento popis upřesňuje, že se jedná o vůni „zralé“ jahody. Jelikož oba prvky ztvárnění poskytují stejnou informaci, jejich kombinace není více než souhrnem dvou složek a nemůže překonat kritiku vznesenou proti každému z nich posuzovanému jednotlivě.

47 Z předcházejícího vyplývá, že odvolací senát mohl právem usoudit, že dotčené čichové označení nebylo graficky ztvárněno ve smyslu článku 4 nařízení č. 40/94, jak jej vykládá judikatura.

48 V důsledku toho, jelikož jediný žalobní důvod není opodstatněný, je třeba žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

49 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalovaný požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístež posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 27. října 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

M. Jaeger